

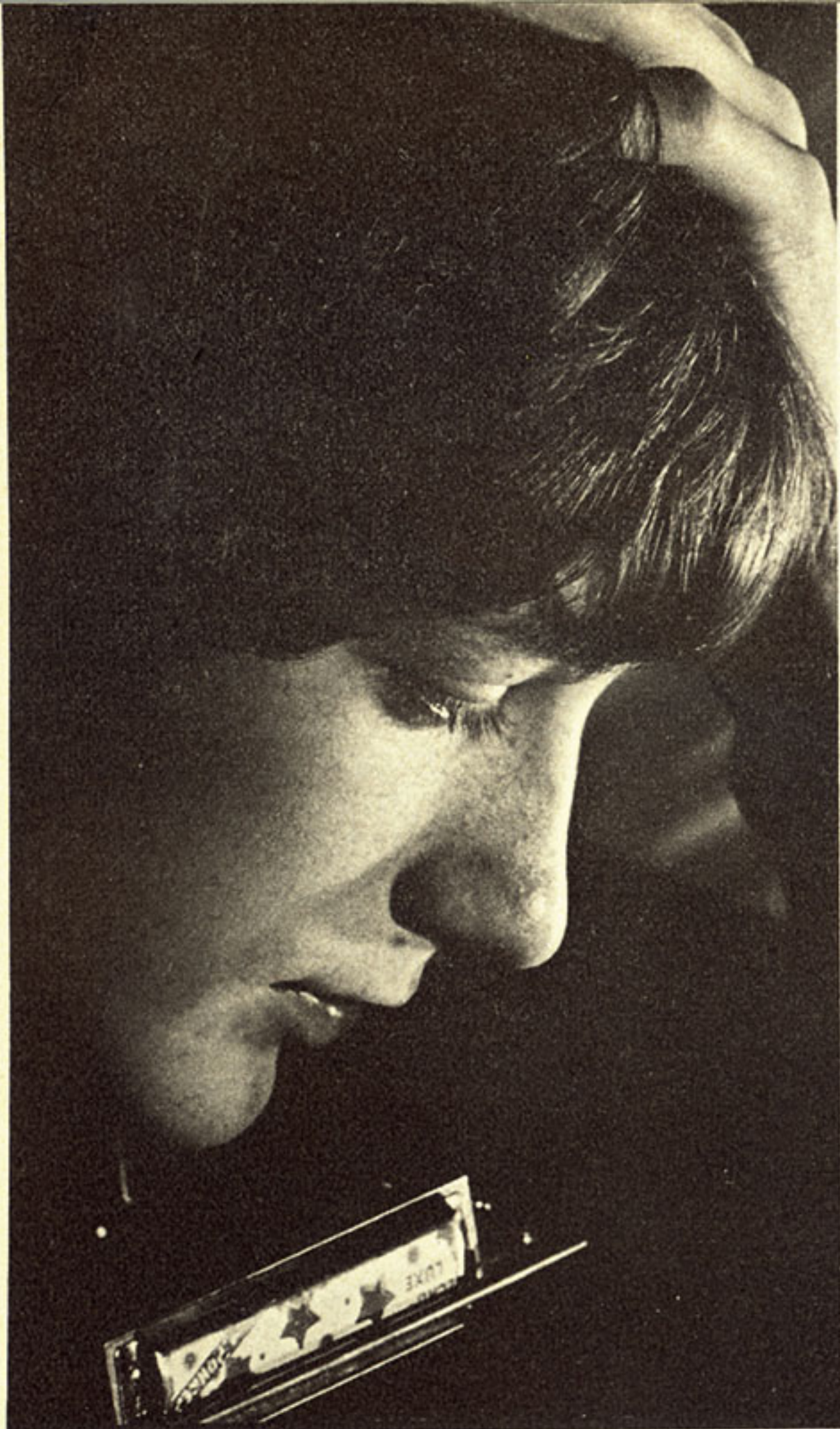
TOP

NR. 8 • 1965 • KRONER 1.85

POP

I det festlige julenummer:
THE SUPREMES - TOM JONES - ROCK NALLE
THE ROCKING GHOSTS - HERMAN HERMITS
og et kæmpebillede af »THE DEFENDERS«

NYT SKUD

PÅ STAMMEN

◀ Riccie, når inspirationen er over h

Den, der har haft sin faste gang i Folk Club of Denmark i Dahlerupsgade, i Montmartre søndag eftermiddag eller i folkeklubben på Frederikssundsvej har ikke kunnet undgå at lægge mærke til – og blive begejstret for – det nye skud på folkemusikstammen. 19-årige Riccie St. John, der er kommet hertil fra England medbringende sin guitar, sin mundharmonika og sit humør.

Riccie er født den 8. august 1946 i en forstad til London. 16 år gammel forlod han skolen, for derefter at gå på college et år. Siden den tid har han ikke haft noget fast, bare tumlet rundt i og omkring London og haft nogle småjobs: solgt iskager, gjort rent i burene på et laboratorium, været kokmedhjælper, rengøringsassistent og meget andet sjovt. Heldigvis fandt Riccie ud af, at han ville se noget nyt, og så

tog han til Belgien og derfra videre til Danmark, stærkt tilskyndet af sin ven Cy, som allerede har vundet stort ry som folkesanger herhjemme.

Riccie laver både tekst og musik til sine sange. Han siger selv om dem:

– Jeg laver en sang, når jeg selv har oplevet noget, jeg gerne vil fortælle videre, en sjov episode eller en ganske almindelig ting fra hverdagen. Jeg har da også lavet en del sange om mit ophold her i København. Jeg lader ikke nogen politisk overbevisning komme frem i sangene, jeg er folkesanger i den oprindelige betydning: jeg laver tekster, synger dem og får tilhørerne til at synge med. Det er, hvad jeg forstår ved folkesang, og derfor kan jeg ikke regne selv Donovan for folkesanger, selv om han er meget dygtig, og jeg kan godt lide hans musik.

Allerede som syvårig lavede Riccie sin første tekst, men den var satirisk og var ilde set i familien. Så lagde Riccie skriveriet på hylden. Som 14-årig fik han en guitar, og han lærte sig selv at spille.

For et års tid siden ringede et pladeselskab til Riccie, og spurgte, om han ville indspille en plade hos dem. Riccie sagde ja, men på den aftalte tid den aftalte dag lod Riccie sig ikke se i pladefirmaet. Det gentog sig en gang, og rygterne fortæller, at pladeselskabet fandt frem til Donovan i stedet for.

– Jeg følte mig ikke sikker, hverken på mig selv eller i min stil, og desuden er jeg endnu for glad for min frihed til at ville bytte den med berømmethed.

Riccie er nok blevet mere sikker på sig selv. For tiden indspiller han plader for Sonet.

LOLLYPOP * TOPPEN

De tre små »slikkepindedrenge« Torben, Paul og Jørgen – er nu lidt mere langbenede »Lollypops«. Men det er ikke blot benene, der blevet større. Det er successen også – og rejseruterne med.

Først var det Sverige, der blev erobret for åbne mikrofoner og sitrende el-guitarer – (og Sverige bærer endnu) – så kom turen til Tyskland og i efteråret Finland. Lige før en koncert i en større finsk by opdagede trio, at deres instrumenter var væk. Tyvstjålet! Først blev de bestyrte – så fortvivlede (de troede jo, at man havde stjålet instrumenterne for at slippe for at høre dem spille på dem). Men så viste det sig, at det blot var nogle fans, der var på spil. Ikke for at spille selv, men for at have instrumenterne som gidsler. Man ville på denne måde sikre sig autografer af de populære danske drenge.

Orkestret består af: trommer: Poul Denhardt, 18 år, single-guitar: Pouls bror, Dennis Dehnhardt, bare 14 år, rytmeguitar og vocal: Steen Madsen, 16 år, basguitar: Gert Michelsen, 19 år, og de ses her sammen med deres mascot, 19-årige Eva Johansen.

THORSTEIN
har mange planer

I Gothersgade nr. 15 ligger en lille beskedent kaffebaren. Men det er ikke nogen helt almindelig kaffebaren. Hver torsdag, fredag, lørdag og søndag går det løs med pigtråd.

Det er orkestret »OS«, der står for underholdningen, og det går ikke stille af.

Initiativtagerne til pigtrådstemplet i Gothersgade, er den 28-årige islænding Thorstein Veggassonn, tidligere sømand, og steward hos præsten i Tjæreborg, og i årene 1961-63 ejer af to restauranter og en teen-age klub, Stork-club, i Reykjavik. Det er ikke »Hit-house« format man stiler efter, men derimod den mere intime hygge, og det er ikke svært at opnå i de små lokaler, når der er stuvende fyldt.

Og det er der næsten altid.

Det næste, der står på programmet, er »Folk-songs«, blues og spirituals, men det er ikke let at lokke noget ud af Thorstein, da han næsten altid har 100 planer i hovedet.

* * * * *

TOM JONES

* * * * *

Han er minearbejdersøn fra Wales, og han er et gevaldigt mandfolk, der har ord for at kunne slå en proper næve og tømme et godt krus – uden at nogen af delene nogen sinde får katastrofale følger. Tom har for resten været kordreng, men det er der ikke noget tuset ved i Wales, for der lærer næsten alle at synge i et kirkekor.

★ ★ ★ ★ ★

Nu er Tom Jones hjemme i England igen efter en ti ugers turné gennem USA. Han har været lidt bekymret over at være borte så længe, fordi der så ikke er kommet nye plader med ham. På den anden side står Tom Jones numre som »What's New, Pussy-cat?« og »Thunderball« (den sidste fra den nyeste James Bond-film, hvor han selv præsenterer den) meget stærkt i popularitet overalt.

★ ★ ★ ★ ★

I Amerika fik Tom Jones naturligvis også et filmtilbud, men da han skulle tegne sig for syv år, sagde han nej. – Jeg er ikke klar til at påtage mig at spille film i den store stil endnu. Det kan være ødelæggende for en, hvis man starter før man mener sig helt parat. Og foreløbig elsker jeg for resten at synge og at have den direkte kontakt med publikum i koncertsalene.

* * * * *

DERFOR -

kan Du huske sidste nummer af Top-Pop!

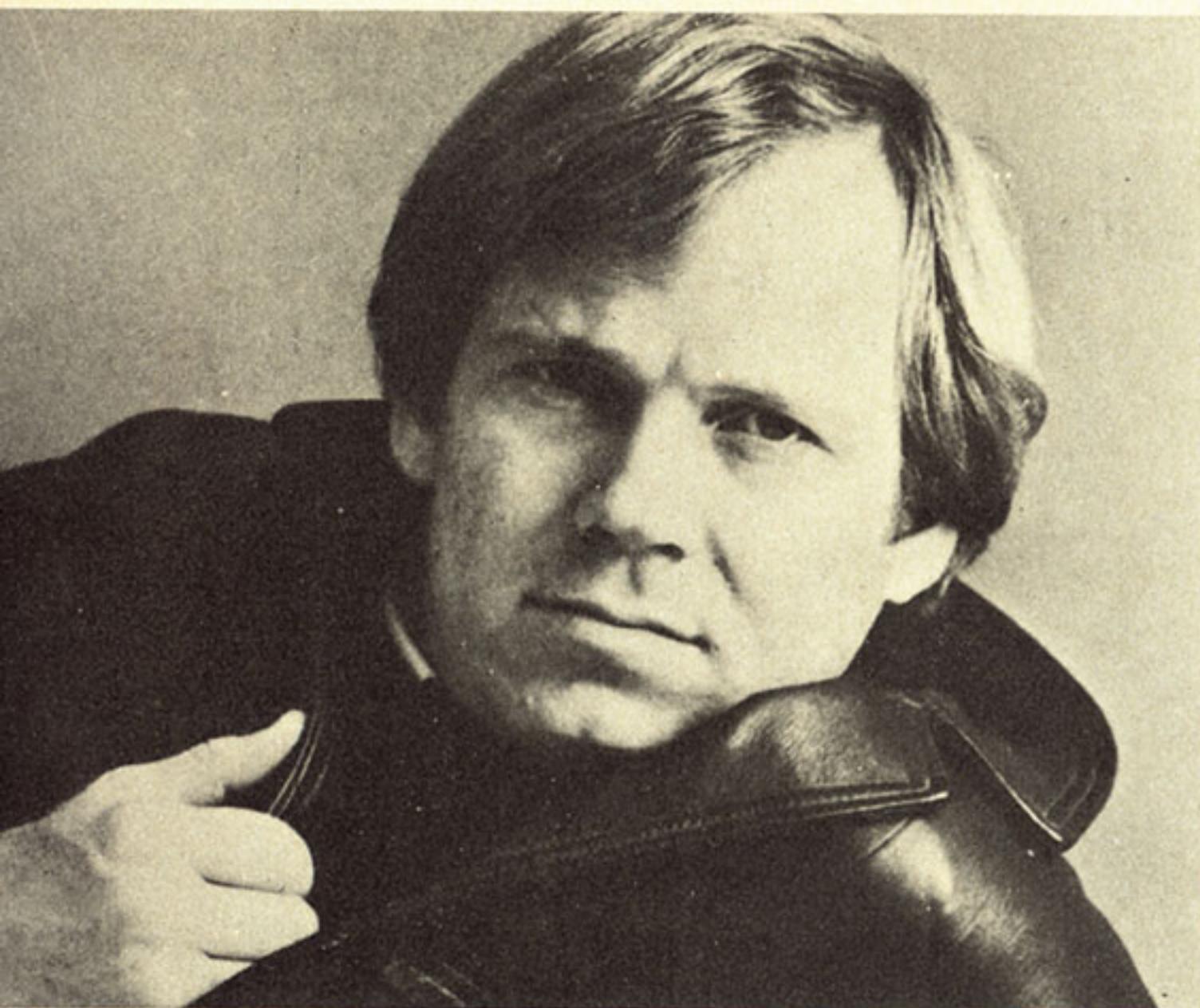
På side 14 klatrede **ROCK NALLE,**

Fyns blide Proby, rundt på de

H. C. Andersenske hustage i gamle Odense. . .

BARRY ER BANGE

Det bredeste grin i folk-beat i dag sidder på Barry McGuires ansigt - for han tog springet fra en gruppes sikkerhed og vandt sejr som solo-nummer. Og det var ikke det eneste han vandt

De sagde allesammen, at han var tosset.

- Bliv hvor du er, min dreng, sagde bedstemor McGuire til Barry, du ser så sød ud sammen med de andre søde unge mennesker, og »The New Christy Minstel Singers er sådan en honnet gruppe at optræde med.

Blandt The Minstrels hed det også hele tiden: - Bliv hos os lidt endnu, Barry, her har du det økonomisk sikkert. Som solo-nummer ved du aldrig, om isen kan bære.

♦♦♦♦♦ Men den sjove Barry McGuire var ærlig talt jævnt træt af at optræde med den pæne familiegruppe. Han havde lyst til at prøve sine egne kræfter, og så var det, han en aften tog fri og indsang nummeret »Eve of Destruction«.

Det blev til en RCA-single, der blev en international træffer. Og Barry McGuire havde straks den personlighed, der kan følge et hit op. Han er bredskuldret og har det mest charmerende grin i det barskeste ansigt siden Steve McQueen.

Bedstemor har endnu ikke helt tilgivet Barry, at han ikke blev, hvor han var. - Og jeg er faktisk lidt bange for hende, siger Barry. Men jeg tror, jeg får tilgivelse nu. Jeg har lovet at besøge familiens fødeø Irland under min næste Europa-tur og at lægge blomster på familiegravstedet i Kilarney.

Ellers er Barry selv født i Oklahoma, men han var kun 1 år, da

familien rejste til Californien. I Port of San Pedro fik Barry lyst til søen ved at se de mange krigsskibe, og han var kun 16 år, da han meldte sig til flåden, hvor han gjorde tjeneste et års tid.

Da han igen var civilist, hjalp Barry McGuire sin far med at bygge stilladser. Han tilbragte al sin fritid med at lytte til jazz, og blandt hans musikalske yndlinge er stadig navne som Shorty Rogers og Miles Davis. Ellers er han glødende Beatles-fan: - De fire, siger han, fornyer sig altid... lige et sekund før folk var klar over, at det var den fornyelse, alle havde brug for.

Barry McGuire havde egentlig slet ikke tænkt sig nogen musikalsk karriere. Som næsten alle irere har han et særligt forhold til sang, og han var 25-årig, da han deltog i en gang fællessang i Laguna Beach. Her hørte Randy Sparks ham og engagerede ham til The Christy Minstrels.

Resten er kendt. Bortset lige fra dette om Barrys privatliv: han er gift med en pige af østrigsk afstamning, og de har en søn på seks måneder ved navn Stephen - ja, netop, opkaldt efter Steve McQueen, som Barry kører motorcykelrace sammen med i sin fritid. Motorcyklen, en Royal Enfield, vandt Barry i et væddemål.

Han havde væddet med sig selv, da han indsang »Eve of Destruction«. Blev nummeret et hit, ville Barry være vinderen af mc'en.

► ► ► FOR BEDSTEMOR

Der dukker stadig nye popstjerner frem, og Londons poptilhængere har vist stor interesse for de nyopdukkede brødre Paul og Barry Ryan. Reklametrommen er blevet rørt som aldrig før, og hvis det er nok til at bringe en plade op mellem de Ti på Toppen, skulle brødrene Ryan snart nå den eftertragtede udmærkelse.

De er 17 år gamle, tvillingbrødre, og sønner af TV sangerinden Marion Ryan, der delvis har trukket sig tilbage fra offentlig fremtræden. Paul og Barry har fået en enestående forhåndsreklame i TV og radio gennem Harold Davison, en af de helt store kanoner i Grade Organisationen, verdens største talentbureau.

I dagspressen har den fremragende pressesekretær Les Perrin fået dem omtalt i hvert eneste dagblad i hele landet; og Decca har givet dem en plade-reklame, som siger sparto til, hvad man hidtil har set på dette område. A-siden bringer Les Reeds »Don't Bring Me Your Heartaches«, som er ganske god; men vi forbeholder os at afvente, hvad en sådan super-reklamekampagne, ansporet af de unge mænds moder, kan føre til for disse tvillingbrødre, der selv er en smule forbløffede over hele postyret.

Går det mon godt?

BILLY J. KRAMER og **THE DAKOTAS** har stjerneverrollerne i »Mother Goose« på Globe Teatret i Stockton. Billy spiller elten, Mother Gooses søn, og The Dakotas får roller specielt skrevet for dem. Stockton ligger 480 km nord for London.

GERRY AND THE PACEMAKERS har hovedrollerne i »Christmas Cracker's« på Granada Teatret i Shrewsbury fra d. 27. december og to uger fremefter. Shrewsbury ligger små 200 km sydvest for London.

POP-STJERNER I ENGLANDS JULESHOWS

FREDDIE AND THE DREAMERS bliver den store attraktion »Aladdin«, det udstyrsstykke, som Cliff og The Shadows var stjerner i sidste år på Manchester Palace. Freddie spiller roldmanden, og The Dreamers overtager de roller, som The Shadows havde i fjor. Komikeren Des O'Connor overtager Cliffs rolle. Manchester ligger 320 km nord for London.

FRANK IFIELD har sin hidtil største rolle, når han nu spiller hovedrollen som Robin Hood i »Babes In The Wood« på Palladium i London i julesæsonen 1965. Måske husker De, at det i fjor var **CLIFF RICHARD** som Aladdin, der havde årets stjerneverole samme sted? Franks kone, **GILLIAN BOWDEN** - de blev gift i juli - spiller den gode fe i samme udstyrsstykke. Musikken er skrevet af **THE SHADOWS**, der dog ikke selv optræder i stykket.

JOE BROWN er stjerne i en ny musical »Charlie's Girl« med **ANNA NEAGLE** i den kvindelige hovedrolle. »Charlie's Girl« opføres på Adelphi Teatret i London fra og med 15. december.

CILLA BLACK får sin første stjerneverole i et af julens udstyrsstykker, når hun viser sig som Den lille Rødhætte på Wimbledon Teatret fra 27. december og seks uger fremefter. Wimbledon ligger ca. 13 km fra Londons West End.

THE BACHELORS har fået tildelt særlige roller i eventyrkomedien »Puss in Boots« - Den bestøvlede Kat - på Bristol Hippodrome i år. Bristol ligger omkring 160 km vest for London. Showet begynder d. 27. december og fortsætter i 8 uger.

Det er, hvad der er; men så kommer der noget, der ikke er: The Beatles er ikke med i noget jule-udstyrsstykke i år!

FRANKY VAUGHAN er stjernen i »Talk of The Town« varieteen i London i juletiden. Kløkken 22 opføres en flot revyforestilling, og kløkken 23.30 begynder Frankie Vaughan sin optræden, der varer i 40 minutter. Prisen for middag, dans og de to shows er under 3 pund. (60 kroner).

UDE PÅ LANDET ER DER SWINGOM

De engelske Downliners Sect brød internationalt igennem med nummeret »Little Egypt«. De tager også gerne en enkelt orientalsk tone med i deres meget frodige repertoire, der ellers helt er hentet fra det amerikanske bøhland.

Fem unge englændere har påtaget sig den opgave at sætte popmusikken ti år tilbage i tiden. Hu hej, nu skal det være gammeldaws, meddeler **The Downliners' Sect**, og det motto har de allerede tjent en masse moderne penge på.

Den gammeldaws musik, **The Downliners Sect** præsenterer, hed før i tiden hillbilly, og engang blev den betragtet nærmest som et komisk nummer. Det var noget med dans i laden med halm i ørerne i hvin på violinen og yippiiyaj hyl i alle tonarter.

Men det var skam også en autentisk amerikansk landbomusik, som midt i en maskinalder havde sin særlige charme. Og den charme har **The Downliners Sect** fanget så glimrende og forenet den med andre elementer af

country music, at slutresultatet næsten ikke kunne undgå at give pote – eller skulle vi sige klov.

Så amerikansk lyder **The Downliners Sect**, at flere anmeldere både i USA og i Europa anmeldte deres første LP (med den forvirrende titel »The Country Sect«) i den sikre overbevisning, at Downlinerne kom fra Amerika.

Imens har de fem englændere turneret med bragende held i Sverige, hvor de skam også har haft fornøjelsen af at måtte have politi til at holde orden ved deres koncerter i Stockholm. Hidtil har de sprunget Danmark over, men nu er den førnævnte LP blevet en god salgsvare herhjemme, og et par singler (bl. a. »I Got Mine« og »Waiting In Heaven Somewhere« på Columbia) har virkelig skabt interesse om de muntre og meget musikalske unge englændere. Som hermed præsenteres for TOP POP's læsere:

Don Craine, 20 år, er gruppens leder. Han synger soloer og spiller rytmeguitar.

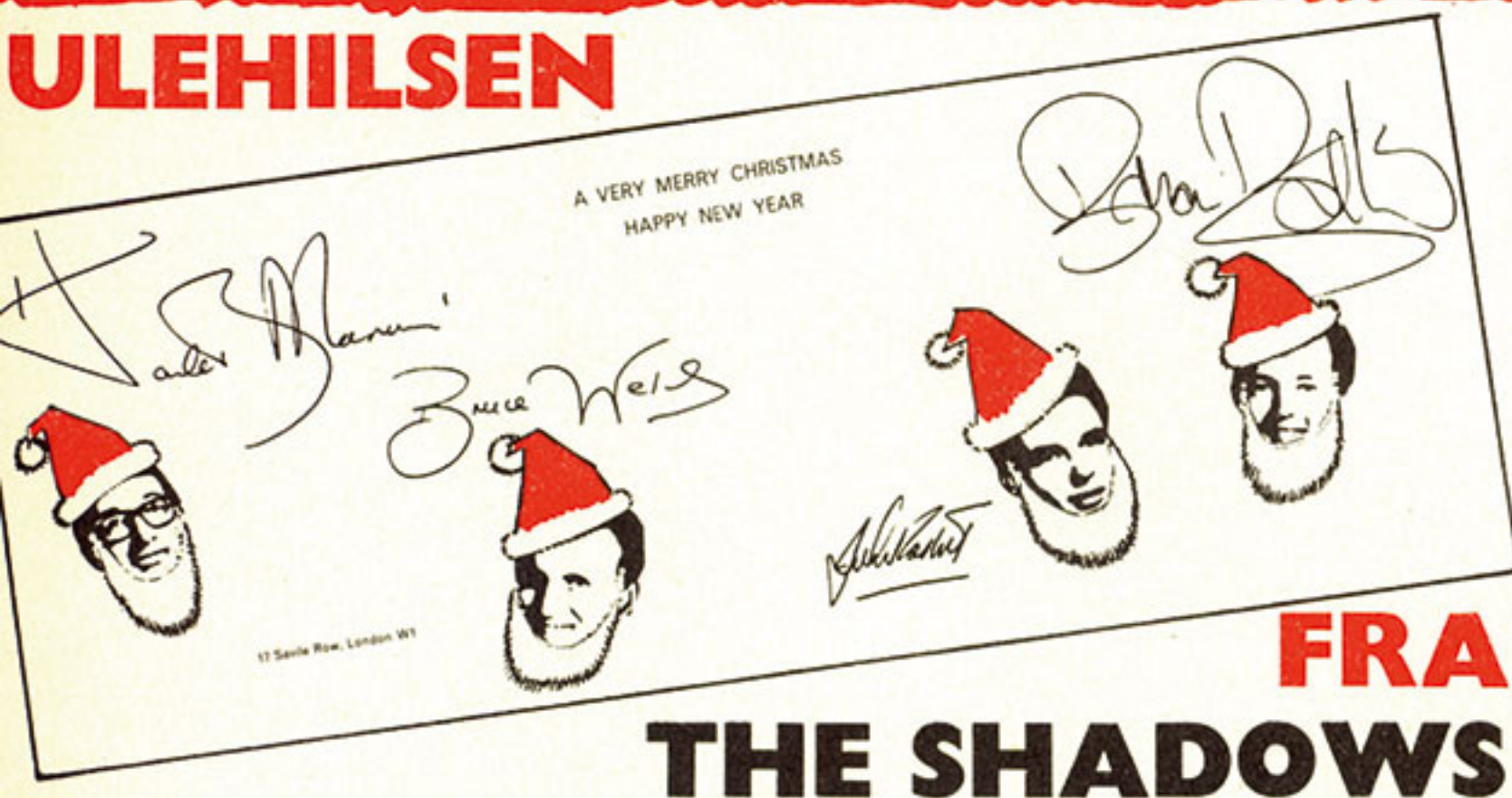
Keith Grant, 19 år, er også solosanger, når han ikke synger duetter med Don Craine. Han spiller basguitar og er gruppens tøjløve.

Terry Gigson spiller lead guitar. Han er 18 år, og hans musikalske smag går i retning af »den brune lyd« fra Tamla-Motown.

Johnny Sutton, 19 år, gruppens janitchar og hedeste jazz fan – hans favoritter er Count Basie og Bessie Smith. Hans lillebror Michael kommer nu og da med på hans jobs med sit vaskebræt.

Pip Harvey, 19 år, er gruppen faste washboard-spiller. Han har et enkelt sang-solnummer: »Ballad of the Hound«. Han spiller også maraccas og mundharmonika.

ULEHILSEN

**FRA
THE SHADOWS**

HELBREDT

Curt Parking synger som bekendt med **The Jockeys** og er ved at blive en af vore mest populære refrænsangere – ikke mindst efter nogle store pladesuccesser i år – og hyppig gæsteoptræden i »Karussellen« (der nok kan få det til at køre rundt for unge talenter). Første gang vi hørte Curt synge, ligger snart 6 år tilbage. Han gik da endnu i skole, men drømte om at blive popsanger og aflagde prøve på Solby Scenen. Den gang skrev flere kritikere, at han sang »som en brækket arm«...

Curt tog det meget pænt. Han begyndte at gå til sang, og da vi hørte ham i »Karussellen« forleden, så kunne vi konstatere, at armen var lægt! Næsten helt – da...

Drengene sukker

De er på hitlisterne over hele verden og de har fået guldplade for »Where Did Our Love Go«. Men det vigtigste for pigerne er, at The Beatles sukker, når de ser dem.

De startede uden kunstnernavn med at indsyngte demonstrationsplader for tekstforfattere, så det gav en kolossal rutine i at lære nye numre på ingen tid.

Diana, Mary og Florence, der udgør The Supremes, har indsunget mange succesplader, men det er bare andre, der har fået æren af dem.

Supremepigerne mødte hinanden i skolen og startede trio'en der. Deres sanglærer var meget begejstret og.

når SUPREMES

viser sig

hjalp dem efter skoletid. Derfor kom det ikke som nogen overraskelse, at han en dag havde tilmeldt de tre piger til en amatørkonkurrence. De vandt. Men dermed var deres lykke bestemt ikke gjort. De fik ganske vist kontrakt med et grammofonselskab, men det var kun for at indspille demonstrationsplader, og lejlighedsvis at være baggrundskor for kendte stjerner.

Først efter seks måneder fik de selv en plade på markedet. Desværre blev det fiasko. Der skulle hele seks plader til, inden deres navn for alvor slog igennem med »Where Did Our Love Go«. Men så var deres lykke også gjort.

Så gik det stærkt for pigerne, efter en turne hele Amerika rundt gik turen til London og derefter hjem over Tyskland, hvor de indspillede fire TV-show. The Supremes første job efter hjemkomsten var et 10 dages gæstespil på det berømte Fox Teater på Brooklyn og derefter gik turen atter gennem alle staterne.

På spørgsmålet om de ikke bliver trætte af det hårde rejse- og koncertliv svarede de:

Nej, vi mærker aldrig noget til træthed, vores liv er så fyldt med oplevelser, at vi glemmer at tænke på hvile. Desuden er publikums jubel de bedst kvik-op-piller.

Det første man lægger mærke til, hvis man ser de tre piger, er deres fantastisk gode smag hvad tøj angår. De går altid ens klædt, for som de selv siger, vi er en gruppe og vil

betragtes som det, derfor er vores tøj ens. Desuden er det en fornøjelse for os at gøre et godt indtryk.

Jeg syede selv alle vores kjoler, inden vi blev kendte, siger Diana, men i dag har vi råd til at købe vores kostymer. Desuden har jeg jo noget andet at tænke på nu.

Når trio'en er i London, køber de sig fra sans og samling især af sko og hatte. The Supremes køber næsten alting ens også til deres private brug.

Diana adskiller sig på et punkt fra de andre, det er hendes parfume, som kun består af en citron.

Hun hedder aldrig andet end »pigen og citronen«, når de to andre taler om hende. Hun bruger rå citron, citronsæbe, håndcream med citronduft... Ja, hun vil have citron over hele kroppen.

Rhythm and Blues-sangeren Charlie Fox er flere gange i bladene sat i forbindelse med Diana, men til det svarer hun altid: Han er vældig sød, han sender mig røde roser, når Mary og Florence får gule.

For det meste følger Diana's mor med på turneerne. Pigerne betragter hende som en kammerat og ikke som en, der passer på dem, så de kommer altid til hende med problemerne.

Det er Diana Ross, der er gruppens leder trods hun er en måned yngre end de to andre.

Jeg bestemmer og ser efter de andre. Jeg ordner alt det økonomiske

og ved altid hvor vi skal hen.

Mary Wilson er jazzentusiast og elsker at lytte til Nancy Wilson, der dog ikke er spor i familie med hende.

Det er Mary, der skal sørge for, at trio'en er som den skal være, når den er på scenen. Sceneoptræden er et meget vigtigt kapitel i The Supremes succes.

Florence Ballard, den højeste af pigerne, sørger for tøjet. Selv mener hun, det er det vigtigste job.

Gene Pitney, der har turneret sammen med The Supremes, giver nok det mest rammende billede af dem, han siger: The Supremes uden musik er som James Bond uden piger, så sexede er de, når de optræder.

Diana, Mary og Florence har samme idoler - The Beatles. - Vi har set dem nogle gange og er vildt begejstret for dem alle fire, dog mener Florence, at George har de kønneste øjne.

Jet kort

Prinsesse Margaret var blandt tilskuerne, da Dave Berry blev skubbet ned fra scenen af begejstrede beundrere i ungdomsklubben i Liverpool. Prinsessen syntes særlig godt om Silkie-gruppens præstationer.

Sandie Shaw siger: - Dusty Springfields »Some Of Your Loving« er et af hendes bedste numre, og EP pladen gengiver hendes stemme særlig flatterende!

Rolling Stones understøtte opråbet til støtte for ungdomskampagnen for sultende lande i verden.

P. J. Proby og Walker Brothers, der længe har været de bedste venner, er røget uklar. Mick Jagger ser også skævt til Proby, fordi denne en aften inviterede Micks veninde, Chrissie Shrimpton ud.

Chrissie Shrimpton var med i bedømmelsesudvalget for »Juke Box Jury« for nylig. Hun var vildt begejstret for Rolling Stones »Get Off Of My Cloud« - med det ene forbehold: - Mick (hendes ven, naturligvis) kunne have sunget teksten noget tydeligere!

Wilson Picket har verdens største samling af albums med religiøse sange.

Adam Faith og Chris Andrews fløj til Paris for at se Sandie Shaw optræde på Olympia der. De blev helt paf, da de så den modtagelse, hun fik - men det blev Sandie forøvrigt også selv! Chris har skrevet mange træffere til Adam og Sandie og er nu selv landet mellem de Ti på Toppen med »Yesterday Man«. De har alle tre samme manager - Evelyn Taylor.

– i dag den førende sangtrio i USA.
Læs mere om dem på 11...

HERMAN HERMITS

fejrede en fortjent triumf, da de – sammen med bl.a. The Hollies spillede i KB-Hallen 30. november

Svendly

manden i centrum

Han er Danmarks Dylan og Danmarks Donovan.

Siger Svendlys fans.

Svendley fra Herlev, der egentlig hedder Svend Johansen, har en stadigt stigende beundrer-skare. Det er den, der har døbt ham »Svendley«. Og det er den, der driver ham frem mod toppen indenfor folke-poppen...

Privat er Svendley en stille og flink ung mand. Nærmest lidt kejtet... - Er han ikke sød? jubler »mod«-pigerne.

Der består et godt forhold mellem Svendley og hans voksende fan-skare. Helt anderledes end det Kinks-skrigende, Beat-hvinende, man ellers er vant til såvel herhjemme, som hinsides Malmø, Esbjerg og Gedser.

Måske har det noget at gøre med selve Svendleys opdukken i pop-rækkerne. - Men også med noget, der udstråler fra ham selv. Ved ungdomsgilder mødte han op som gæst med sin guitar og sang Dylan- og Donovan-ting, når de andre sad og gloede. Han blev midtpunktet - **det aktive midtpunkt**. Kammeraterne fra ungdomsgilderne tog ham med sig ud til andre kammeraters ungdomsgilder. Kredsen af fans voksede støt og kammeratligt. I sommer travede Svendley Sjælland rundt, optrådte for lommepenge, hvor han kom frem, blev venner med hvem han mødte.

Kan vi ane cirklerne? På sine lange

traveture ad landevejene, langs stranden, i skovene, med sin guitar over skuldrene begyndte han selv at komponere og digte sangtekster om det virkelige liv - ikke det vi jager efter - men det vi allerede har... Hans tilhørere jubled, og jublen hørtes af managere, grammofonfolk, journalister. Svendley blev et begreb. Mens disse linier skrives, står Svendley ved siden af mig og stemmer sin guitar, og Gyda og Gitte, Grethe, Gerda, Kim og Henning foreslår i munden på hinanden, hvilket nummer han skal spille. Han skal optræde i deres ungdomsklub i aften. Men han skal også forberede sine første grammofonpladeindspilninger, optræden i tysk TV (hvor han har været et par gange før) og en tourné i Jylland...

»Snuderne«, der klæder sig om, med hvid skjorte og pænt tøj, og som kommer pomade i håret, før de går ud efter arbejdsdagen, kan ikke lide Svendley og hans med-mods, fordi de finder dem dovne og sjuskede. De kalder Svendley for en »bums«, fordi han ikke gider bestille noget. Altså ikke gider være i lære eller gå på arbejde fra 8-16.

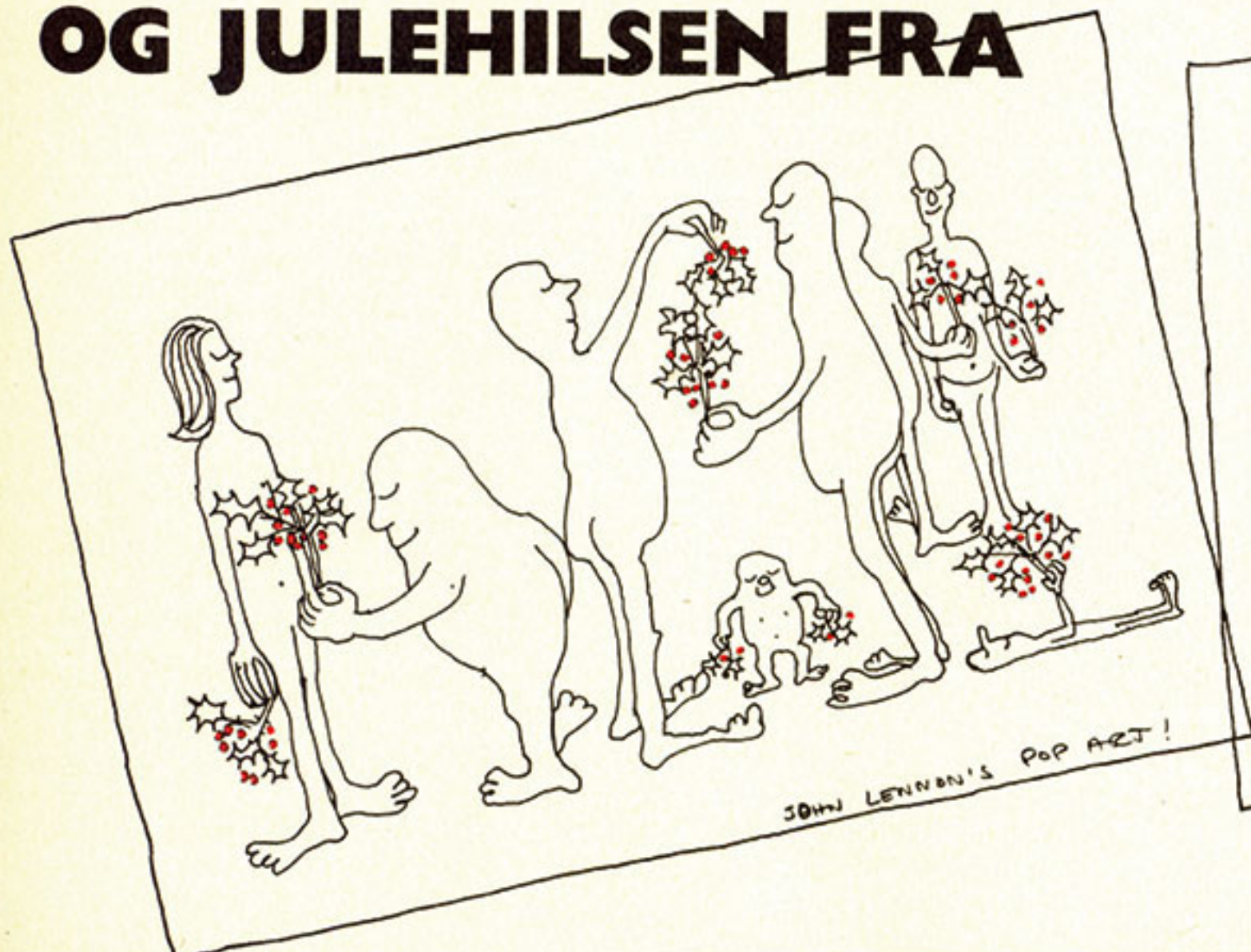
- Det kunne jeg slet ikke holde ud, siger Svendley, - spille livet på meningsløsheder og gentagelser livet igennem. Det er ikke noget for mig. Livet er skønt, som det er. Det gælder om at nyde det, mens man har det, og mens man er ung. Og det er nok, hvis man kan klare sig fra dag til dag - det vil jeg hellere!

Men der er tegn i sol og måne, der tyder på, at Svendley slet ikke behøver at være nervøs for fremtiden. Den arbejder for ham... Måske kan han en skønne dag indfinde sig til protesttog ved Storkespringvandet i et af sine egne dollargrin... Så er det ham, der griner.

Eller rettere sagt: smiler... Et stille og rart smil...

OG JULEHILSEN FRA

To you all
Christmas Greetings
and all the best
for '65
Paul McCartney

THE BEATLES

FARVEL

MEN PÅ GENSYN!

Var det en skuffet J. J. Proby, der forlod København med eftermiddagsflyet fra Kastrup...

Vi tror det. Selv om han søgte at smile og vinke på gensyn til SBA-triumviratet

Wenkens Thorbjørnsen og Stefansen.

For P. J.'s beslutning var taget.

Allerede inden han forlod England før koncerten, var beslutningen taget. Fænomenet P. J. - som vi kendte ham indtil i går - havde skabt sig en stil, som ingen chancer havde på længere sigt. Hans optræden appellerede mere til de uundgåelige ballademagere end til det store pop-publikum.

Proby rejste for at begynde på en frisk.

Som kabaret-kunstner.

Og som sådan skal han nok forstå at klare sig. For Proby har stemme og personality så det forslår. Han er en af de få pig-trådsidoler, som kan klare det vovelige spring.

Han har da også før prøvet sig selv som kabaretsanger. Tilmed med held. For bag al hans tribunepjank med sprængte bukser og hvad han ellers kunne finde på, har han så megen dramatisk nerve, at det ligefrem skal blive spændende at møde Proby påny.

Som entertainer.

Selvfulgelig var det en skuffelse for P. J. Det var sandelig heller ikke nogen glad P. J., Top-Pop's medarbejder mødte bag scenen efter koncerten. De trofaste, der var mødt op i Gøteboarg, i Stockholm og i København, havde fået fuld valuta for pengene, men de alt for mange tomme stolepladser viste med al tydelighed, at tiden var inde til et farvel til en sjov tid i selskab med et festligt publikum - og en fed tegnebog.

Men en ny P. J. vender tilbage. Stol på det...

OBS!

**NU KOMMER
VI UNGE'S
KÆMPEMÆSSIGE
FARVEBILLEDE AF
CLIFF
RICHARD**

Køb Vi Unge's januar-nummer Kan fås fra den 31. december overalt i landet. Pris 2,85

TERRY OG SHRIMP

Slipset er af sort fløj.

Hans smoking er seneste mode. (Siger han).

Undskyld forresten, Vi burde vel have nævnt den unge dame først, men sandt at sige var det ham, fotograferne ventede på. Hans navn er såre bekendt indenfor engelsk filmverden. Det er blevet det, fordi han spiller den mandlige hovedrolle i den meget stærke film »Offer for en samler« - »The Collector«, en præstation, som med ét bragte ham frem blandt de førende internationale navne. Han hedder Terence Stamp. Filmen får snart dansk premiere - på Dagmar Bio - og i næste nummer af Vi Unge bringes den spændende fortælling som roman.

Den unge dame skal så sandelig ikke overses. Hun er p. t. Englands top-foto model og mannequin. Hun hedder Jean Shrimpton.

Billedet er taget foran London Columbia Theatre på premiere-aftenen for William Wyllers usædvanlige film.

smart sekretær

Pop-art er et fænomen, som har bredt sig som en steppebrand overalt i England. Snart vil det også nå os. Det er noget med skingrende pjanket tøj og de særeste påhit indenfor alt, hvad sjove piger kan finde på.

Som her, hvor sekretæren gør sit for at påkalde chefens opmærksomhed ved at benytte pop-art neglelak - og sorte og hvide overføringsbilleder til at klistre på de hvide og sorte negle. Små søde hjerter, spørgsmålstegn, udråbstegn, punktum'er og komma'er.

Se det er virkelig pop-art... Eller som det helt rigtigt hedder: op-art (optical art)...

★ ★ DYR BILSNAK

Der var fornemme gæster ved den fornemme åbning af Londons fornemme bilshow i Earls Court. Der var også grund til at feste. Det var 50. gang portene blev slået op til denne formidable skue af chrom og blik og dyr tingel-tangel til og på morgendagens biler.

Blandt de specielt indbudte var multi-mangemillionæren Nubar Gulbenkian (den ældre herre med skægget) som ikke tøver ret længe med at bestemme sig, når nye bilmodeller præsenteres. Den unge herre, som lidt mere eftertænksomt tager sig til hagen er Dave Clark, som med sine berømte Five også var til stede, og som her synes at overveje, om en af de nye Mercedes-modeller fremover skal tjene som smutvogn for den populære pigtrådsgruppe...

EN FESTLIG FORESTILLING

Der var virkelig larm i gaden, da The Beatles var i audiens på Buckingham Palace for at takke dronning Elizabeth for MBE-ordenen.

Foran gitterporten havde en tusindtallig fanskare taget opstilling og en forstærket politistyrke havde det ikke let, da Paul, John, Ringo og George viste sig i gården foran slottet - inden de satte sig ind i deres RR for at køre bort. Fotografernes lynblitz flammede op. Der skulle tages såvel sort-hvide farvebilleder, der alle ekspres skulle sendes hele verden rundt, hvor utålmodige bladredaktioner kappedes om at være først fremme med det ikke helt almindelige billede af Beatles.

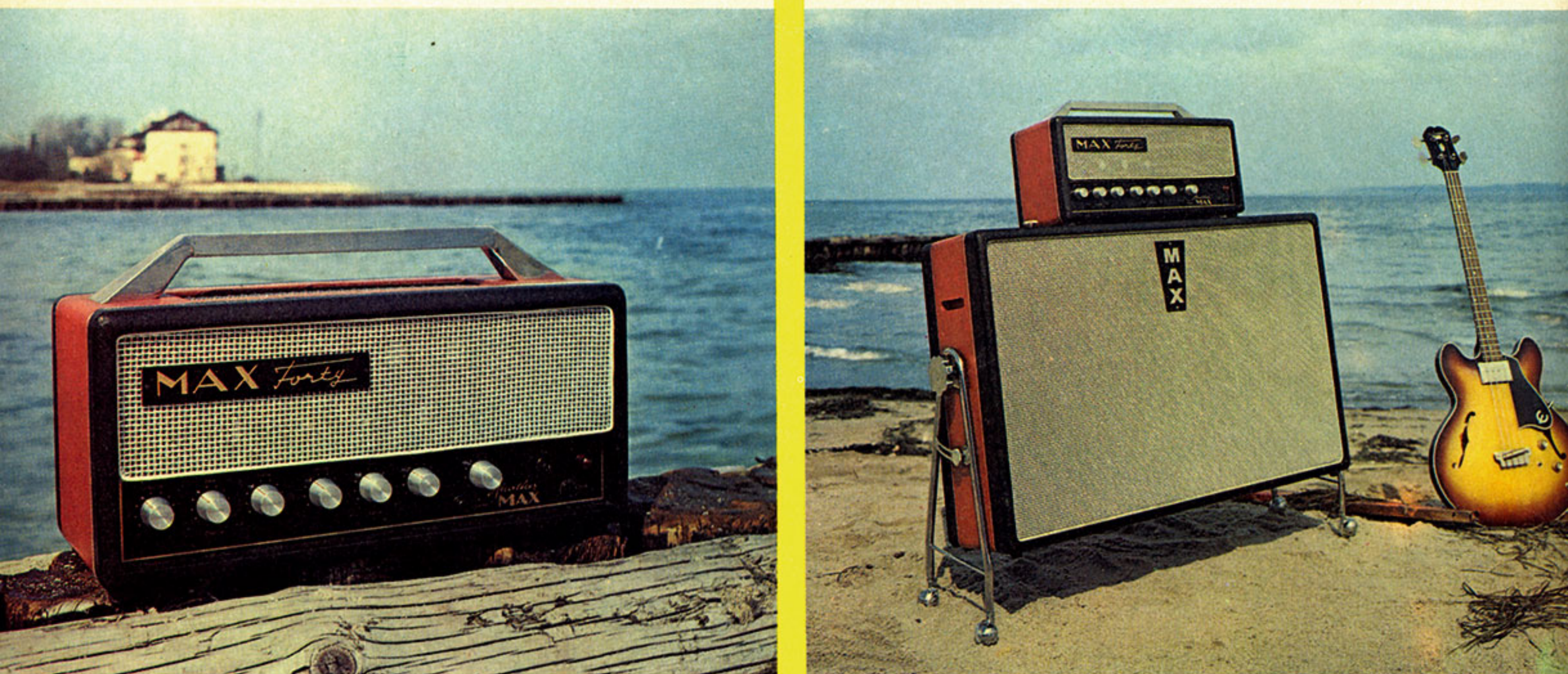
Enkelte gange måtte politiet foran Buckingham Palace skride ind overfor de ivrigste Beatle-fans, som forsøgte at entre det høje gitterværk. Det lykkedes ikke for den optimistiske fan som, på dette billede, var nået så højt, at to betjente måtte til for at få den unge pige (de står der på den engelske billedtekst) hentet ned blandt de øvrige beundrere.

P.S. Nytårsaftens dag udkommer det næste nummer af Vi Unge. - Men et festligt farvebillede af Beatles taget på Buckingham Palace med deres fine orden.

**M
A
X**

**- et TOP
NAVN
i POP**

**Alle
toporkestre
bruger
nu kun**

**M
A
X**

***guitarforstærkere
basforstærkere
sanganlæg***

Lad Deres musikhandler demonstrere det for Dem
